

Κυριακή 26 Ιουλίου.

(Ζ' Ματθαίου).

(Μτθ. 9, 27 – 35).

«...μηδείς γνωσκέτω» (Μτθ. 9, 30).

Ὁ Μεγάλος Εὐεργέτης καί φιλόανθρωπος Κύριος περιέρχεται τήν ἀνθρωπότητα καί σκορπίζει ἀφειδῶς τά δῶρα καί τίς εὐεργεσίες Του στόν κόσμο. Ἀνοίγει τά μάτια τῶν δύο τυφλῶν πού Τόν πλησίασαν. Ἐλευθερώνει ἀπό τό δαιμόνιο καί θεραπεύει τόν κωφό πού Τοῦ ἔφεραν. Ἡ ἀγάπη Του δίνει λύσεις, σκορπίζει χαμόγελα, ἐπαναφέρει τή χαμένη ἐλπίδα. Ὅλα, ὅμως, τοῦτα ὁ Κύριος τά ἐπιτελεῖ μυστικά καί ἀθόρυβα. Ζητάει μάλιστα αὐτή τή μυστικότητα καί ἀπό τούς ἀνθρώπους πού δέχθηκαν τίς εὐεργεσίες Του.

Δίνει τήν έντολή: «μηδεΐς γινωσκέτω», κανείς νά μή μάθει τά θαύματα πού έπιτελεΐ.

Δέν θέλει ό Κύριος νά γνωστοποιοῦνται οί ένέργειες πού έπιτελεΐ ή δύναμή Του, διότι αγαπάει άληθινά τόν άνθρωπο, σέβεται τήν έλευθερία του και έπιθυμεί νά Τόν ποθοῦν οί άνθρωποι και όχι νά Τόν φοβοῦνται. Ή σχέση μέ τό Θεό έχει πραγματική άξία και χαρίζει τήν προοπτική τής αιωνιότητας μόνον όταν είναι καθαρή και άδολη και μόνον όταν είναι έντελώς έλεύθερη. Όταν αύτή ή σχέση βασίζεται στό φόβο και στήν προσμονή, τότε δέν είναι σχέση μέ τό Θεό, είναι θρησκεία.

Ό Χριστός δέν ήλθε στή γη για νά φέρει μία καινούρια θρησκεία στόν κόσμο. Οί φόβοι και οί ανασφάλειες τών ανθρώπων είχαν δημιουργήσει μέχρι τόν έρχομό Του ήδη αρκετές θρησκείες. Τά συμφέροντα και οί σκοπιμότητες θά δημιουργοῦσαν αργότερα και άλλες. Ήκεϊνος ήλθε νά καταργήσει τό φόβο, τό ψέμα και τήν ανθρώπινη ανασφάλεια. Ήλθε νά

οικοδομήσει μία αληθινή σχέση με τό Θεό. Νά θεμελιώσει μία πίστη ἡ ὁποία θά στηρίζεται ἐπάνω στήν αληθινή ἐμπιστοσύνη πρὸς τό Δημιουργό. Δέν ἤλθε στόν κόσμο νά κάνει συναλλαγές. Δέν ἐπιθυμεῖ νά δώσει γιά νά πάρει. Ἐπιθυμεῖ μόνο νά χαρίζει, νά εὐεργετῆ, νά θυσιάζεται. Γι' αὐτό ἐπιβάλλει τό «μηδεὶς γινωσκέτω». Δέν ἐπιθυμεῖ νά ἀναγκάζονται οἱ ἄνθρωποι νά Τόν πιστεύουν ἐξαιτίας τῶν πολλῶν Του θαυμάτων. Θέλει νά πιστεύουν στό πρόσωπό Του, ἐπειδὴ Τόν ἀγαποῦν. Θέλει νά Τόν ἐμπιστεύονται, ἀκόμη καί ὅταν δέν κάνει τά χατίρια τους. Ὁ Χριστός εἶναι ὁ αληθινός Θεός, ἀκόμη καί ὅταν δέν πραγματοποιεῖ τίς ἐπιθυμίες τῶν ἀνθρώπων. Θέλει οἱ πιστοί Του νά Τόν ἀγαποῦν καί νά Τόν λατρεύουν, ἀκόμη καί τότε πού φαίνεται ὅτι ἀπουσιάζει. Δέν εἶναι μακάριος αὐτός πού πίστεψε, ἐπειδὴ εἶδε τό θαῦμα. Μακάριος εἶναι ἐκεῖνος πού πίστεψε, χωρίς νά δεῖ τίποτα. Ὁ Κύριος δέν ἤλθε στόν κόσμο γιά νά δώσει παραστάσεις, στίς ὁποῖες θά παρουν-

σιάζει τή δύναμη καί τίς δεξιότητές Του. ἤλθε νά μᾶς πει ὅτι βρίσκεται μαζί μας, ὅτι θέλει νά εἶναι στό κέντρο τῆς ζωῆς μας, ὅτι θέλει νά εἶναι ὁ ἴδιος ἡ ζωή μας, ἀπό ἀγάπη καί μόνον ἀπό ἀγάπη. Προσπάθησε νά ἀποκρύψει τά θαύματά Του ἀπό ταπείνωση καί διάκριση. Προσπάθησε νά ἀποκρύψει τή δράση Του, ἐπειδή δέν ἤλθε γιά νά δράσει, ἀλλά μόνο γιά νά ὑπάρχει καί νά χαρίσει στόν ἄνθρωπο τήν παρουσία Του.

Αὐτό τό «μηδεῖς γινωσκέτω» εἶναι καί τό σύνθημα κάθε ἀληθινοῦ χριστιανοῦ. Κάθε μαθητής τοῦ Χριστοῦ πού ἀγαπάει καί τιμᾶει τό Διδάσκαλό του προσπαθεῖ νά μιμηθεῖ αὐτή τή διακριτικότητα τοῦ Κυρίου. Κάθε μαθητής τοῦ Εὐαγγελίου εὐεργετεῖ καί σκορπίζει τήν ἀγάπη ὄχι γιά νά διαφημίζεται τό ἔργο του, ἀλλά μόνο γιά νά βοηθοῦνται οἱ συνάνθρωποι του καί νά μεγαλύνεται, νά δοξάζεται καί νά λατρεύεται τό ὄνομα τῆς Ἁγίας Τριάδας, τοῦ μόνου ἀληθινοῦ Θεοῦ. Ὁ χριστιανός δέν

αὐτοπροβάλλεται, δέν ὀμιλεῖ γιά τό ἔργο του, γιά τόν ἑαυτό του, γιά τά κατορθώματά του, διότι δέν εἶναι αὐτό τό θέλημα τοῦ Θεοῦ. Ἀγαπάει τήν ἡσυχὴ καί ἀθόρυβη προσφορά, διότι μόνον ἐκεῖ ὑπάρχει ἡ εὐλογία τοῦ Θεοῦ.

Ἄν θέλουμε λοιπόν νά μιμηθοῦμε τόν ταπεινό Ἰησοῦ, ἅς υἱοθετήσουμε σάν στάση ζωῆς τό «μηδεῖς γινωσκέτω». Ἄς ἀποκρύπτουμε τό ὄνομά μας ἀπό τούς ἀνθρώπους. Ἄς καταλάβουμε πώς οἱ ἐπιδόσεις, τά κατορθώματα καί κάθε καλό πού κάνουμε εἶναι δῶρα τοῦ Θεοῦ. Ἐκεῖνος μᾶς χαρίζει κάθε καλό καί σ' Ἐκεῖνον ἀνήκει. Δικά μας εἶναι μόνο τά λάθη καί οἱ ἀπροσεξίες μας. Ἐάν μέ ἐπιμέλεια ἀποφύγουμε τή δόξα τῶν ἀνθρώπων καί κρατήσουμε μυστική κάθε προσφορά καί θυσία, τότε ὁ Οὐράνιος Πατέρας θά ἐκτιμήσει αὐτή τήν εὐλογημένη μυστικότητα, αὐτή τήν ὑποποιό ταπείνωση καί θά μᾶς δοξάσει στήν Ἐκκλησία Του κατὰ τή διάκριση καί τή σοφία

Του. Ἄς ἀποφύγουμε τήν αὐτοπροβολή, γιά
νά γίνουμε δεκτικοί τῶν εὐλογιῶν τοῦ Κυρί-
ου, πού τίς μοιράζει σ' αὐτούς πού Τόν
ἀγαποῦν καί Τόν τιμοῦν μέ τήν ταπείνωσή
τους καί τήν ἀληθινή ἀρετή. Ἀμήν.